

ИЛИЯ БЕШКОВ
ПЕНЧО ГЕОРГИЕВ

chitanka.info

Малцина ще могат да се похвалят с такава смърт и с такава погребение. Всред покрусата и ужаса аз трябваше — поне за себе си — да потърся и намеря малко утеха. И видях хиляди хора — познати, непознати и приятели на Пенчо. Застанали пред него, те го бранеха и не искаха да го отстъпят.

Никога тая публика от ателиетата, сцената, кръчмата и щастливите домове не е била по-тиха, по-мъдра и по-човечна. Тя плачеше за умрелия, за „добрия Пенчо“, а не знаеше, че „добрият Пенчо“ се е вселил в сърцата на всекиго от тях.

Тоя ден бе ни топъл, ни студен. Тоя ден бе Пенчов — преизпълнен и преситен с него. И ние всички забравихме да се поздравяваме — нищо не си пожелавахме един другиму. Защото бяхме преситени и обогатени от него.

Каква победа на човека!

Но ние не можем всеки ден да губим по един Пенчо, за да поддържаме живота в живите мъртъвци. Защото той бе само един. И ние ще трябва да се борим срещу забравата, която истински умъртвява. Аз не искам той да е мъртъв — докога ще умираме!

Тоя кротък селски син носеше — неизповедимо откъде — абсолютен и безпогрешен усет за изкуството. Той не можеше да сгреша и без усилие бе добър.

Ние всички го ограбвахме, всички вземахме от него — кой каквото му трябва и кой колкото бе способен да види, да чуе и да вземе. Той имаше за всички всичко — единственото мъдро сърце, което познавам, от което цял живот съм черпил и съм се насищал. В деня на неговото погребение благодарността ми към него бе пълна. Защото видях, че от тоя извор са пили хиляди...

1940

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.